

„Recunoștința este o floare rară. Ea nu crește sub toate gardurile”

Pe 9 mai 2019 Chișinăul, dar și întreaga Basarabie rătăcită, a fost inundat de ciurma roșie. Cei trei (Dodon, Plahotniuc și Șor) au împărțit „frățeste” orașul. În această zi de comemorare a tuturor victimelor războiului Capitala a fost a lor. A fost de fapt o repetiție generală către alianța parlamentară între PDM și PSRM (și anexa Șor!). Oamenii lui Plahotniuc au ocupat scuarul din Parcul Catedralei, încercând să organizeze un fel de hermafrodit din Ziua Europei și Ziua Victoriei, numind-o Ziua Păcii (atât de pacifistă părea masa războinică a lui Dodon în PMAN!) cu hrișcă și castraveți murați și mușterii care treceau din cortul lor în cortul lui Dodon. Șor a venit la Memorial în stilul său într-un super automobil înconjurat de bodyguarzi, iar oamenii lui împărțeau cadouri gloatei, scrie Valeriu Dulgheru, preluat de Romanian Global News.

Însă cea mai importantă figură pe 9 mai, ambasadorul plenipotențiar al lui Putin la Chișinău, a fost Dodon cu socialiștii lui, care au ocupat pentru toată ziua Piața Marii Adunări Naționale, organizând petreceri cu votcă, terci ostășesc și artiști ruși (printre altele invitata de onoare a lui Dodon, Valeria, este semnatara sub nr. 1 împreună cu soțul ei Prigojin sub „Declarația intelectualilor ruși” de susținere a ocupării Crimeii!). Cântece rusești despre război, discursuri înflăcărâte despre victoria armatei sovietice „Trăiască armata sovietică împreună cu tovarășul Stalin!”, mulțime de steaguri roșii și negru-oranj.

O invenție putinistă care nu are nimic în comun cu victoria din 1945. A fost purtată în războiul civil de albgardiști, pe care străbunii lui Putin i-au măcelărit. A fost purtată de soldații generalului Vlasov care lupta de partea nemților. Pentru prima oară a fost promovată de organizația naționalistă rusă de tineret „Nashi” în a. 2004. Actualmente este interzisă în Țările Baltice, Kazahstan, Georgia, Ucraina (în Ucraina, pe 9 mai recent au fost amendate două persoane care purtau această panglică, iar la noi întreg Chișinăul, chiar întreaga Republică, a fost inundată de acest Colorado). „A fost un simbol al valorii militare atâta timp cât era purtată de cei care o meritau. Terfelită, devalorizată de propaganda lui Putin, agățată de fiecare stâlp animat și neînsuflețit - nu este panglica Sf. George, ci panglica Colorado” scrie un rus pe rețelele de socializare.

Prin centrul Chișinăului au mărșăluit, sub drapele roșii și negru-oranj, în coloană, indivizi îmbrăcați în uniforme sovietice soldățești, copii cu vârste de la vreo 5 ani, tineri și tinere îmbrăcați în uniforme sovietice soldățești, ducând o pânză bicoloră (negru-oranj) enormă, portretele „regimentului nemuritor”, o altă invenție a lui Putin. Într-un film documentar făcut de jurnaliști ruși au fost descoperite mașinațiile organizatorilor manifestărilor de 9 mai la Moscova. La număr în coloana veteranilor fusese inclusă o bătrână cu pieptul plin cu ordine și medalii care la momentul victoriei (1945) avea doar 9 ani.

Coloana socialiștilor a făcut un marș din PMAN până la Eternitate. În drum timp de vreo 15 minute l-au așteptat pe Dodon. Apărând cu nelipsita panglică Colorado în piept a dat comanda: „Vperiod. Kto comanduet? (Înainte! Cine comandă?)”. Pe parcurs i-au băgat în mâni un portret și un buchet de flori. Apoi au apărut și doamna lui cu doi copii cu bonete sovietice pe cap. S-a auzit în mare parte limba rusă, comenzi și scandări doar în limba rusă: „Spasibo dedu za pobedu (Mulțumim bunicului pentru victorie)” (în alți ani era văzut un automobil nemțesc tip Mercedes cu aceeași inscripție!); „Pobeda (Victorie)”; Uraaa!; „My pomnim. My gordimsya (Noi ținem minte. Noi ne mândrim)”; „Poka my ediny, my nepobedimy (Cât timp suntem uniți, suntem de nebiruit)”. Copii cântând: „A nam nujna odna pobeda. Odn na vseh. My za tzenoj ne postaim (Iar noi avem nevoie doar de victorie. Una pentru toți. Cu orice preț)”.

Cine vor crește din acești copii? Ce vină mare poartă părinții care au permis această crimă față de copii. „Îmbrăcând copiii în haine militare părinții nu înțeleg că ei practică sacrificii ritualice. Adică părinții își dau consimțământul ca destinul copiilor lor să fie gestionat de străini până la distrugerea fizică în interesul lor” scrie specialistul rus în religiologie A. Tupițîn. „Permiteți, ca psiholog, să vă spun, de ce să nu faceți asta. Pentru că este o decorare a celui mai rău din viața noastră - războiul. Mesajul educațional pe care copiii îl primesc prin astfel de acțiuni ale adulților este că războiul este mare, este o sărbătoare, care se termină cu victorie. Războiul se termină cu pierdere de vieți de ambele părți. Războaiele nu aleg între ai noștri și ai voștri. Copiii nu trebuie să meargă în uniformă. Pentru majoritatea strămoșilor noștri care au cunoscut anii de război, aceste haine erau îmbrăcate postum. O uniformă militară este o rochie pentru moarte... Lumea rusă crește carne cu dragoste și creativitate. Acești copii, după zece ani, vor muri în Siria, în Donbass și în toate celelalte locuri unde Rusia va intra. Mamele-proaste ale acestor copii doresc cu adevărat ca fiii lor să-și pună uniforme și să meargă la război? Și să fie uciși acolo? Sunt în toate mințile?...” constată psihologul rus E. Kuznetzova. La ce sa gândit acest Dodon când a dat ordin să-i îmbrace în uniforme militare pe sutele de copii. La ce s-a gândit părintele Dodon când a pus pe capul fiului său boneta militară?

La Moscova Putin a serbat Ziua Victoriei cu mare fast. Nici cei 41 de pasageri arși de vii în catastrofa supergetului SU-1492 pe aeroportul Seremetievo nu trebuia să-i umbrească parada. 13000 de soldați, sute de unități de tehnică militară, au mărșăluit pe Piața Roșie. Peste apr. 700000 de participanți la Moscova și peste 1 mln de participanți la S. Petersburg. De astă dată

fără Dodon așa-numita reprezentanță oficială a Tiraspolului la Moscova a organizat un marș denumit „Transnistria - batalionul nemuritor” (victorioși în lupta cu naționaliștii moldoveni!). Fără oficialități străine, prezent fiind doar fostul președinte din Kazahstan N. Nazarbaev, Putin părea cam izolat. Nici natura nu a ținut cu Putin. Din cauza timpului înnourat avioanele și elicopterele nu au mai putut să-și demonstreze forța. Totuși nu a fost totul așa cum prezintă oficialitățile. Chiar în dimineața zilei de 9 mai postul de radio „Exo Moskv” transmitea un interviu. La întrebarea dacă se sărbătorește Ziua Victoriei respectivul a răspuns: „Care victorie când Germania a pierdut în război 6 mln de vieți omenești, iar URSS – 26 mln. Astăzi Germania este una dintre cele mai industrializate state ale lumii, iar Rusia...Felicitarea cu războiul este un marasm al obscurantismului...”. Acest lucru se întâmplă atunci când „sărbătoarea cu lacrimi în ochi” stropită de sânge sub influența puternică a agresivității se transformă într-un eveniment fals. Deosebit de îngrijorător este și faptul că conform unui sondaj simpatie pentru Stalin au peste 77% de ruși, chiar și dintre cei rudele cărora au fost împușcate. Aceasta nu este altceva decât cunoscutul sindrom Stockholm. Să ne imaginăm pentru o clipă că astăzi în centrul Berlinului s-ar ridica un monument în memoria lui Hitler. E imposibil. În Rusia totul e posibil.

Nimeni nu pune la îndoială faptul că memoria celor care și-au sacrificat viețile (de ambele părți!) în acel sângeros măcel declanșat de cei doi criminali ai secolului XX trebuie să nu fie respectată. Și tatăl meu a fost luat cu Dar nu așa cum au făcut-o Putin în întreaga Rusie și valetul său Dodon în Basarabia: nu sărbătoarea războiului dar comemorarea milioanele de victime. În toată lumea se sărbătorește Ziua Memoriei, doar rușii – ziua Victoriei. Chiar și în acest caz rușii vin cu o minciună. În realitate capitularea Germaniei în cel de-al doilea Război Mondial a avut loc pe 8 mai, doar că rușii aveau nevoie de un teatru cu rearmorarea steagului de asupra Reichstagului pe 9 mai. De menționat de asemenea că până în a. 1964 ziua de 9 mai nu era cu roșu în calendar.

Pe lângă euforia debordantă a lui Dodon, Greceanîi, Voronin ș.a. granguri socialiști și comuniști i-ași întreba de ce alți participanți în acel război nu fac atâta tamtararam la acest subiect. De ce nici printr-o declarație nu se apreciază rolul care l-au jucat alți participanți în distrugerea nazismului? Cimitirul ostașilor români, nemți, unguri la Chișinău se află în păragină. Cosmopoliții de la guvernare primesc ajutoare de la guvernele României, al Germaniei dar nu mișcă un deget pentru a aduce în relativă ordine acest cimitir. Doar tinerii de la ODIP încearcă să facă ceva. Dimpotrivă, pe când era ministru al Economiei Dodon a comis o blasfemie, „vânzând” o parte din teritoriul acestui cimitir unei firme de construcții.

De ce are loc o ignorare totală a celorlalți aliați, care și-au adus și ei aportul la înfrângerea nazismului. Un rol deosebit de important în victoria asupra fascismului l-a jucat ajutorul enorm acordat URSS de către SUA prin așa numitul Program Lend Lease. Însă foarte puțini știu despre acest Program. În perioada sovietică practic nu s-a scris, nu s-a vorbit nimic despre acest important ajutor. Doar episodic unii veterani de război își mai aminteau de avioanele, de

Studebecherele, de țigările și zahărul americane.

Fiind din domeniul științelor exacte încerc să găsesc explicație „fenomenului” cum au reușit rușii să schimbe mersul războiului când nemții practic erau la intrările în Moscova (la doar vreo 25-30 de km!) și mai apoi la Stalingrad? O parte din aviația sovietică a fost distrusă la sol sau în aer în primele ore de război. Ni s-a spus pe vremuri și ni se mai repetă acum de către niște papagali gen Dodon și socialiștii lui că „poporul sovietic a fost mobilizat de către PCUS și a oprit înaintarea germană”. Eu cred că soldații sovietici și voluntarii au făcut acte de eroism, oprind temporar înaintarea germană, dar nu cred în minuni. Să fim realiști și să ne întrebăm cum s-a reușit acest lucru în condițiile când practic întreaga industrie amplasată în partea vestică a URSS, a fost distrusă. Ni se spunea că majoritatea întreprinderilor au fost evacuate în Siberia. Ei bine, însă un astfel de proces extrem de complicat, când unele garnituri de tren cu utilajele demontate erau distruse de aviația germană, nu putea fi realizat în timp atât de scurt atunci când populația din partea vestică era sub ocupație, când o bună parte a populației era pe front sau asigura frontul cu cele necesare. Iar ca o uzină să producă avioane, tancuri și catiușe avea nevoie de utilaje de prelucrare de precizie, de materie primă, de o anumită cultură tehnologică. Logic gândind, fără un ajutor esențial din afară nu era posibil acest lucru, nu era posibilă rezistența în fața inamicului bine dotat cu tehnică de război. Chiar din primele zile de război Marea Britanie și SUA au declarat că vor susține URSS în luptă cu Germania. La 1 octombrie 1941 s-a semnat un acord prin care SUA și Marea Britanie livrau URSS materiale de război și mărfuri industriale. Însă cel mai important rămâne totuși Programul Lend Lease de ajutorare a URSS.

Prin concursul unui bun prieten mi-a căzut în mâini o secvență (doar capitolul 9) al acestui document prezentat de maiorul Jordan' Diaries. Este un document de prețios în care se prezintă o listare extrem de minuțioasă cu 1384 de poziții a tot ce s-a acordat URSS. Începând de la materiale atomice strategice (de la metale strategice, uraniu până la apa grea (deuteriu) peste 10 mln tone – iată și explicația cum URSS, implicată într-un război distrugător a reușit atât de rapid să facă bomba atomică proprie!), continuând cu metale, aliaje (sute de tone!), utilaje de precizie necesare pentru industria de război, zeci de mii de autocamioane, mii de avioane, milioane de bombe și materiale explozive (apr. 15 mln t), și terminând cu medicamente, textile și diverse produse alimentare (inclusiv pentru copii) în cantități foarte mari (doar unt apr. 100000t; ulei, margarină - 430356t; carne – peste 400 000t; zahăr – 1019602t) ș.m.a. Un sumar arată că costul total al ajutorului a fost de apr. 11 mlrd dolari la cursul din 1941-45 (inclusiv muniții 4,6 mlrd și non muniții – 4,8 mlrd). La cursul de astăzi suma s-ar apropia de 1 trilion de dolari. O sumă astronomică cu ce poporul american a ajutat poporul sovietic să câștige războiul (pe lângă implicarea directă în război pe cel de-al doilea front) chiar după declarația lui Stalin din 1945 că va continua războiul contra americanilor. Într-adevăr, la ruși recunoștința este o floare rară, foarte rară.

Pe parcursul întregii istorii moderne, începând cu Petru I, Rusia a beneficiat enorm de fructele civilizației europene. Petru I a deschis o fereastră în Europa, prin care estul sălbatic rusesc s-a alimentat și se mai alimentează timp de peste 300 de ani cu tot ce este bun în civilizația europeană: cultură, artă, industrializare. De fapt de la el au pornit căsătoriile țarilor ruși cu principese germane astfel că ultimul țar Nicolai al II-lea practic nu mai avea sânge rusesc în venele lui.

Și totuși de ce nu vor rușii să împartă cu alții care au contribuit la această glorie, această victorie asupra nazismului, inclusiv România care după 1944 a pierdut peste 500000 de soldați, apropiind ziua victoriei. Ar trebui să se țină cont de faptul că Rusia a fost un aliat al Japoniei pe parcursul războiului, că a fost aliat al lui Hitler în primii doi ani de război, că prin împărțirea Poloniei cu Germania a început cel de-al Doilea Război Mondial, că a fost un agresor imperialist (ca și Germania hitleristă!) care a atacat Finlanda apoi Țările Baltice și România.

Nu-i condamna pe ruși. Ei își sărbătoresc sărbătoarea lor, victoria lor. Mă întreb: ce sărbătoresc rătăciții de moldoveni?

Noi ce facem? Vom ieși pe 6 iulie cu fotografiile (adevărate!) ale părinților și bunicilor deportați în Siberia în cele 3 valuri, oasele multora rămânând în înghețul veșnic al Siberiei, cu fotografiile celor apr. 300000 de morți în genocidul organizat prin foametea din 1946-1947?

La această demonstrație de forță ei au scandat: „Cât vom fi uniți vom fi de nebiruit”. Iar noi când ne vom uni ca să fim de nebiruit domnilor șefi și șefuleți de partiduțe unioniste. Permiteți în continuare ca, fiind o majoritate de peste 80%, să fim suntem conduși de o minoritate rusă și de lacheii lor.